

MPN2020

lélekmozgató

MAGYAR PARASPORT NAPJA
február 22.

„Fogyatékosnak lenni nem jelenti azt, vesztesnek lenni.”

Helyszín: Vízafogó Tagóvoda, 1138 Budapest, Vízafogó sétány 4.

2020. február 21-én a Parasport napja alkalmából érzékenyítő programokat szerveztünk óvodánk 4 nagycsoportja részére. A négy állomáson forgószínpad szerűen vettek részt a csoportok.

1. Az első állomáson gondolatébresztőként levetítettük és elmeséltük **Bartos Erika Holdbogár és Holdhinta** című meséjét. A gyermekek nagy érdeklődéssel hallgatták a mesét, ami után lehetőséget adtunk, hogy elmondják érzéseiket, véleményüket.

Ezután levetítettünk nekik egy rövid videót, ami az interneten található „A kanadai paralimpiai válogatott zseniális videója arról, hogy minden gyereknek meg kell adni az esélyt a boldog életre!” címmel. (Forrás: <https://www.facebook.com/watch/?v=10154665710638467>)

Ez a rövid történet annyira megfogta a gyermekeket, hogy kérésükre minden csoportban 2-3-szor is le kellett játszani.

Beszélgettünk a látottakról és néhány érzékelő játékot is játszottunk a gyerekekkel. (Pl. hogyan tudnának kommunikálni, ha nem tudnának beszélni, mint a Csillaglány (mutogatással) vagy csukott szemmel milyen hangokat hallanak.)

2. A tornateremben mozgásos feladatokat szerveztünk. Egy kórházban dolgozó anyuka segítségével kerekesszéket is sikerült kölcsönbe kapnunk, amit kipróbálhattak a gyerekek.

A játékos feladatok a következők voltak:

- Séta, futás vakon, bekötött szemmel – páros feladat
- Kerekesszékes ügyességi feladatok – bolya megkerülése egyedül, másik gyermek tologatásával – páros feladat
- Csörgőlabda – körben 5 gyerekkel
- Babzsák dobás zsinór felett guruló deszkán ülve – 2 csapat

A gyerekek nagyon élvezték a játékokat. A kerekesszéket csak játéknak tekintették és azt mondták, hogy milyen jó. Megbeszéltük velük, hogy akinek szüksége van rá, annak ez nem szórakozás.

Bekötött szemmel eleinte félve sétáltak, de aztán megbíztak társaikban, akik vezették őket és utána már élvezték.

Az ülő helyzetű babzsák dobásnál azt mondták, hogy így nagyon fárasztó.

Szerintünk sikerült velük érzékeltetni a fogyatékos, sérült emberek nehézségeit.

3. Lábbal festés

A lábbal festést minden gyermek örömmel próbálta ki.

Megtapasztalhatták milyen az, ha valaki valamilyen okból kifolyólag nem tudja használni a kezét és a lábával kénytelen különböző dolgokat elvégezni.

Elmeséltük a gyerekeknek, hogy vannak lábbal festő művészek, akik megtanulták a lábujjaikkal fogni az ecsetet, és így festenek gyönyörű festményeket.

A gyerekek közül sokan mindkét lábukkal kipróbálták a festést.

Nagyon élvezték ezt a különleges alkalmat, az elkészült alkotásokat büszkén mutatták meg egymásnak.

4. Rajzolás, színezés

Az utolsó állomáson a Holdbogár c. mese szereplőit rajzolhatták, színezhették a gyerekek. Közben felidéztek a mese szereplőit és beszélgettünk a meséről.

- Miről szólt a mese?
- Mi baja volt a Holdbogárnak? Ki segített neki? Hogyan?
- Milyen érzés, hogyha nem tudsz valamit egyedül megtenni? Ki segít olyankor neked? Hogyan?
- Mit éreztél, amikor valamit egyedül is meg tudtál tenni?

Ezzel a tevékenységgel zártuk le és összegeztük a mai játékos tevékenységek során szerzett tapasztalataikat.

A gyerekek és a felnőttek is egyaránt élvezték a tevékenységeket, a játékokat. Sikerült megérteni velük, hogy milyen nehézségekkel kell megküzdeniük a valamilyen sérüléssel, fogyatékossgal élő embereknek és hogy miben tudnának nekik segíteni.

Sikeres volt a mai délelőtt, mert a gyerekek nagy érzékenységről, toleranciáról tettek tanúságot.

